Discrepo obertament

Per segon cop aquesta temporada em tornaré a mostrar en desacord amb Pablo Machín. I en aquesta ocasió, també amb tots els aficionats, que, igual que el tècnic, varen assegurar que el partit de Riazor, i que va valer la primera victòria de la història a Primera a camp contrari, no va ser bo. Discrepo absolutament i de manera oberta. I ho argumento. D'entrada crec que hauríem de parlar de joc i de prestacions per analitzar-ho tot amb correcció. El joc és allò vistós que permet que el seguidor disfruti del futbol que fa el seu equip, o per contra allò que no s'aconsegueix tenir i que fa que el públic es desesperi amb els seus. Les prestacions són allò que un equip posa al damunt del camp per aconseguir els punts. I pot anar acompanyat de bon joc o no. Dilluns, el Girona es va assemblar al Girona dels darrers anys a Segona. Ho tenia tot estudiat, tot preparat i va executar-ho amb una alta nota de satisfacció.

Els proposo que em diguin si recorden gaires ensurts pel debutant Bounou. O si varen veure molt superada la defensa de tres? O si els va semblar que el mig del camp estava superat? O si varen trobar a faltar Stuani [http://www.diaridegirona.cat/tags/christian-stuani.html]? Per contra, em permeto recordar un parell d'accions d'estratègia de la pissarra del professor Guerrero: un còrner directe a la frontal on Aday no va estar fi o la de Juanpe sol posant la pilota a l'àrea petita quan podia haver rematat sense ningú al davant. Accions que varen tenir mala execució final, però que havien estat ben executades. Dilluns, la defensa va tornar a treure tot allò que les bandes del Dépor penjaven sobre l'àrea, sobretot a la part final quan el partit ja s'escapava per als locals. L'equip va ser fort mentalment per aixecar-se després de l'injust empat de l'inici de la segona part. I durant molts minuts va aplicar el sistema de treball i patiment, que tant resultats li ha donat a l'equip de Machín, des que el sorià és aquí.

Ara, si ens preguntem si el Girona FC [http://www.diaridegirona.cat/tags/girona-fc.html] va fer un partit destacat futbolísticament parlant? No, la resposta és no. Però també ens hauríem de preguntar si hi ha gaires equips a la lliga que siguin capaços de fer-ho posant el futbol per davant de les prestacions. Només uns exemples ara que portem nou jornades. Hem vist futbol en la primera part del Girona contra l'Atlètic de Madrid, i futbol dels matalassers en la segona. També durant uns minuts el dia del Màlaga i en el segon temps fet pel Sevilla a Montilivi. I en la primera mitja hora del Vila-real, també a Girona. En la resta, tant pel propi equip com pels rivals, més prestacions que futbol. O no recordem com va guanyar l'Athletic?, el partit del camp del Leganés?, el curt bagatge de tot un Barça a Montilivi?, o com el Vila-real va anar clarament de més a menys tot i endur-se'n la victòria?

Per ser més concrets, no recordem com va pujar el Girona FC? Perquè ara podem canviar el xip de la memòria, però tot i haver-hi alguns partits bons, l'equip de Montilivi ha sumat en els darrers anys molts més punts essent pràctic que brillant. Perquè al final del que es tracta és de sumar aplicant les prestacions i esperant que de tant en tant apareixi el futbol. O sigui que si dilluns el Girona FC va aplicar al camp el 80 o el 90% de les coses que portava preparades i això li va servir per superar el rival, va fer un bon partit. Això, en altres llocs, quan les coses molts cops no flueixen se'n diu el factor Messi [/esports/futbol/primera-divisio/barcelona/lionel-messi.html] o

Cristiano Ronaldo. A Montilivi és el factor del treball, el sacrifici i les coses ben fetes. No ens rebaixem mèrits.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/10/27/discrepo-obertament/875622.html?utm_source=rss